

«Интернет в образовании», 12 окт. 2009. – 01 апр. 2014. – М. Современная гуманитарная академия. – Режим доступа: http://www.conf.muh.ru/091012/thesis_Kuklev.htm

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ВИМОГИ ЩОДО СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ ПЕДАГОГАМИ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Людмила Майборода,
науковий співробітник
лабораторії дистанційного
професійного навчання
Інституту ПТО НАПН України

В усіх сферах освіти ведуться пошуки шляхів підвищення якості навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). На їх базі створюється багато освітніх засобів навчання з дисциплін різного галузевого спрямування. Водночас, у процесі реформування сучасної професійно-технічної освіти, стрімкого розвитку виробництва і технологій, загострилася проблема нестачі сучасних засобів навчання для професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ): підручників, навчальних видань, інформаційно-методичної літератури, зокрема, електронних засобів навчання. Педагоги професійного навчання ПТНЗ з метою вирішення даної проблеми самостійно розробляють необхідні електронні засоби навчання, активно реалізуючи можливості ІКТ для професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників, змістового наповнення освітнього простору ПТНЗ, дидактичного забезпечення навчально-виховного процесу та рівного доступу всіх учасників навчально-виховного процесу до навчальних і методичних матеріалів.

Проте варто зазначити, що більшість електронних навчальних матеріалів створюються без належного науково-теоретичного обґрунтування, виходячи виключно з інтуїції та власного бачення педагогів професійного навчання, без психолого-педагогічних закономірностей процесів навчання та учіння, без урахування специфіки перебігу психічних процесів, психологічних закономірностей сприйняття та обробки інформації людиною та ін. Набуває актуальності проблема якісного створення та ефективного використання у навчальному процесі електронних засобів навчання, зокрема електронних освітніх ресурсів (ЕОР).

На нашу думку, подолання даної проблеми полягає в дотриманні педагогами професійного навчання правових, нормативних,

санітарних, ергономічних та інших вимог щодо розроблення та використання електронних освітніх ресурсів.

Так, наприклад, в Положенні про електронні освітні ресурси (ЕОР), що затверджено Наказом Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України від 01 жовтня 2012 р. № 1060, визначається поняття електронних освітніх ресурсів, їх види, порядок розроблення та впровадження. Так, електронними освітніми ресурсами є «навчальні, наукові, інформаційні, довідкові матеріали та засоби, розроблені в електронній формі та представлені на носіях будь-якого типу або розміщені у комп'ютерних мережах, які відтворюються за допомогою електронних цифрових технічних засобів і необхідні для ефективної організації навчально-виховного процесу, в частині, що стосується його наповнення якісними навчально-методичними матеріалами». Вони виступають складовою частиною навчально-виховного процесу, мають навчально-методичне призначення, використовуються для забезпечення навчальної діяльності учнів і вважаються одним із головних елементів інформаційно-освітнього середовища навчального закладу.

До основних видів ЕОР належать: електронний документ; електронне видання; електронний аналог друкованого видання; електронні дидактичні демонстраційні матеріали; інформаційна система; депозитарій електронних ресурсів; комп'ютерний тест; електронний словник; електронний довідник; електронна бібліотека цифрових об'єктів; електронний навчальний посібник; електронний підручник; електронні методичні матеріали; курс дистанційного навчання; електронний лабораторний практикум.

За функціональною ознакою в навчально-виховному процесі електронні освітні ресурси класифікуються як: навчально-методичні (навчальні плани, робочі програми навчальних дисциплін, розроблені відповідно до навчальних планів); методичні (методичні вказівки, методичні посібники, методичні рекомендації для вивчення окремого курсу та керівництва з виконання проектних робіт, тематичні плани); навчальні (електронні підручники та навчальні посібники); допоміжні (збірники документів і матеріалів, довідники, покажчики наукової та навчальної літератури, наукові публікації педагогів, матеріали конференцій, електронні довідники, словники, енциклопедії); контролюючі (тестуючі програми, банки контрольних питань і завдань з навчальних дисциплін та інші ресурси, що забезпечують контроль якості знань).

Електронні освітні ресурси повинні відповідати наступним вимогам: узгоджуватися з програмою навчального предмета, для вивчення якого розроблено ЕОР; супроводжуватися відповідними методичними рекомендаціями щодо використання ЕОР у професійній діяльності викладача; дотримуватися чинних санітарних норм та

ергономічних, програмно-технічних вимог до ЕОР; дотримуватися законодавства України щодо захисту авторських прав.

Використання ЕОР у навчально-виховному процесі допускається після проведення науково-методичної експертизи та отримання відповідного документа згідно з Порядком надання навчальній літературі, засобам навчання і навчальному обладнанню грифів та свідоцтв Міністерства освіти і науки України.

Таким чином, для забезпечення якісної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників педагогам професійного навчання ПТНЗ необхідно широко впроваджувати у навчальний процес електронні освітні ресурси, дотримуватись при цьому всіх зазначених нормативно-правових вимог.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси: Наказ Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України від 01.10.12 р. № 1060 [Електронний ресурс] – Режим доступу:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12/> Заголовок з екрану.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

Михайло Ткаченко,
аспірант Інституту ПТО НАПН України

Людство неминуче вступає в інформаційну епоху. Фахівці вважають, що у світі розпочалося сторіччя інформатизації. Не стоїть осторонь цього процесу й наша держава, де останніми роками питанням інформатизації суспільства приділяють особливу увагу.

У глобальному розумінні в процесі формування самодостатнього суспільства значна роль належить інформації, освіті та формуванню практичних навичок. Адже саме вони є дієвими засобами поширення коректної інформації про кращі технології та досвід, що сприяє досягненню ефективності в масштабах суспільства. В системі показників розвитку інформаційного суспільства велике значення має розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (надалі ІКТ) в освіті. Взагалі ІКТ можна визначити як сукупність різноманітних технологічних інструментів і ресурсів, які використовуються для забезпечення процесу комунікації та створення, розповсюдження, збереження та управління інформацією. Під цими технологіями